

olle lege

Farnost sv. Tomáše, Praha 1. Leden 2025, r. XXIX. č. 312

„Matka ho nosila v lůně, my ho nesme v srdci. Panna byla obtěžkána Kristovým vtělením, naše srdce ať jsou těhotná vírou Kristovou. Maria porodila Spasitele, my přivedme k životu chválu. Nezůstávejme neplodní, naše srdce ať se stanou plodnými pro Boha.“ (sv. Augustin)

Vánoce 2024

Budme nositeli naděje!

Dovolme naději, aby nás už nyní přitahovala a skrze nás se stala nakažlivou pro ty, kdo po ní touží. Ať jim a všem náš život říká: „Důvěřuj v Hospodina, buď silný, ať se vzmuží tvé srdce, doufej v Hospodina!“ (Žalm 27,14) Kéž síla naděje naplní naši přítomnost, když s důvěrou očekáváme příchod Pána Ježíše Krista, jemuž buď chvála a sláva nyní i v budoucích staletích.

Papež František

**NAROZENÍ JEŽÍŠE KRISTA AŤ PŘINESE RADOST VŠEM NAŠIM KOSTELŮM,
PŘÁTELŮM A CELÉMU SVĚTU.**

Vaši augustiniáni: P. William S., P. Jan, P. Andrés, P. Imman, P. Juan, br. Jakub a Alex.

Miluji tě

Jak úžasná musí být tvá láska, Pane, která tě stáhne mezi nás! Ty dobře víš, co tě čeká, a nedáš se odradit. Pro záchranu člověka opustíš slávu nebe a sestoupíš do lidské bídy. Ty víš, že ani ve městě, kam se jde při sčítání lidu zapsat tvá matka s jejím mužem, nebude pro tebe místa. Ty víš, že Herodes ti bude ukládat o život a budeš žít jako uprchlík v cizině, že tě nepřijmou mnozí a skončíš na popravišti jako vyobcovaný bezbožník zbavený lidské cti a důstojnosti, že tě opustí i ti nejbližší, ba dokonce i nebeský Otec tě nechá trpět opuštěností a neodpoví, když k němu budeš křičet. Zůstane u tebe jen matka, ale i tu dáš za matku jednomu z učedníků a v něm i všem lidem. Ty víš, jak mnozí budou tvou lásku odmítat či nevděčně přehlížet.....

Dlouho bych mohl jmenovat důvody proti projevu bezmezné lásky. Tys to však viděl jinak, protože tvá láska nezná míry a miluje proto, že je láska; ne proto, že by člověk byl milováníhodný, ale proto, že je lásky potřebný. Nemohu dohlédnout do hlubiny tvé lásky. Mohu jen ztichnout a žasnout, nechat se tvou láskou uchvátit. Nutně musím mlčet, protože slova stačit nemohou.

Jen nechej v tom tichu růst mou touhu odpovědět na tvou lásku a dopřej mi říkat nejen slovy, ale svými činy: miluji tě. Miluji tě proto, že jsi láska.

(Jan Graubner: V tichu)

ITÁLIE 2025

Augustiniánská pouť

7. červen – 14. červen

7. sobota: Brno-Gubbio

8. neděle Letnice: Gubbio-Řím (Porta santa)-Genazzano (Matka dobré rady)- Sorrento

9. pondělí: Sorrento-Positano-Amalfi-Pompei-Sorrento

10. úterý: Sorrento-Napoli-Vesuv-Sorrento

11. středa: Sorrento-Caserta-Montecassino-Cascata delle Marmore-Norcia-Cascia

12. čtvrtek: Cascia-Roccaporena-Cascia.

13. pátek: Cascia-Tolentino-Civitanova Marche (moře)-Loreto-Ferrara

14. sobota: Ferrara-Udine-Brno

Brigita Kolářová brigita.kolarova@gmail.com

604 953 820 (SMS)

Žáci ze Školy sv. Augustina v Praze – Krči připravili začátkem adventu dárečky a napsali dopisy pro děti v azylových domech a azylových skupinách spravovaných Armádou Spásy. Poděkování patří nejen žákům, ale i vedení školy a učitelům, kteří s Boží pomocí tuto akci zorganizovali. Heslo Armády Spásy je: „Bohu srdce, pomocnou ruku lidem“, a to se dětem ve Škole sv. Augustina podařilo naplnit.

Velké díky!

Charita sv Rity u kostela sv. Tomáše v Praze na Malé Straně

Opravdovou radost přináší štědré dávání

O Vánocích se radujeme z toho, že se Bůh stal člověkem. Události okolo Ježíšova narození v Betlémě ukazují, jak nelidské mohou být vzájemné vztahy. Dnes je to podobné, protože člověk se nezměnil. Evangelium půlnoční mše svaté nám připomíná, že Marie a Josef nenašli nocleh, lidský příbytek, kde by se Ježíš mohl narodit. Je to zvláštní, protože Josef pocházel z Betléma a bydleli tam jeho příbuzní. A v té době i vzdálení příbuzní byli považováni za členy domácnosti. Proč Josefa nepřivítali a nepohostili?

V té době bylo velkým skandálem, že Maria, která nebyla ještě provdaná za Josefa, byla již ve velmi pokročilém těhotenství. Jak jinak dát najevo své pohoršení vůči těm, kteří zneuctili rodinu, její dobré jméno, než tím, že jim zavřeme dveře svého domova.

Můžeme se zeptat, odmítli lidé v Betlémě Boha? Obyvatelé Betléma byli přece věřící, dodržující tradice svých otců. Hostinský, když řekl: „nemám místo“ a zavřel dveře dvojici chudých lidí, od nichž neočekával běžný zisk, a navíc těhotné ženě, s níž mohou být potíže, neudělal nic neobvyklého a špatného. A příbuzní nechtěli vzít pod svou střechu toto pohoršení a tím souhlasit s jejich hříchem.

Dokážeme si představit překvapení těchto lidí, když na posledním soudu uslyší od Pána: "Byl jsem cizinec a nepřijali jste mě!" Jak to Pane, to přece není možné! Takového zákazníka, jako jsi ty, bych určitě nepřehlédl! Zde muselo vzniknout nějaké nedorozumění! To není možné! Jak bych mohl takového příbuzného přehlédnout? Je to určitě omyl!

A uslyší: Pamatuješ si ten prosincový večer a dva chudé lidi, kteří prosili o pohoštění a nocleh ve tvém domě? Měl jsi obavy z potíží; pohoršil ses nad svými příbuznými. Chtěl jsem se narodit ve tvém domě, ale tys mě nepřijal.

Ve vánočním evangeliu Jan říká: „Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali“. Pokud chceme prožít radost z Božího narození, nevyhneme se otázce: Dokážu být bližním, umím nabídnout pomocnou ruku? Nechodím bez povšimnutí okolo druhého, nezavírám oči před jeho problémy a utrpením? Nejsem slepý? Umím se zastavit, nebo spěchám jen za svými záležitostmi?

Když chci radostně a v pokoji oslavit Vánoce, nemohu se vyhnout upřímnému pohledu na své jednání s druhými, zvláště s těmi, kteří se v životě ztratili a potřebují pomoc. Opravdovou radost přináší štědré dávání. To ukazuje název Štědrý večer, dárky pod stromečkem a srdečná přání. Bůh nás svým příchodem štědře obdaroval a kdo se s jeho štědrostí setkává, jedná stejně.

P. Jan Biernat, OSA. Farář

Les zní písněmi a od skal se odráží jáсот

Byla druhá neděle adventní a já jsem ji trávil v Assisi. Historické středověké město, dnes významné potní místo, ze všech stran obklopené poetickou umbrijskou krajinou, je vlastí svatého Františka. Právě jeho inspiraci z roku 1223 vděčíme za zvyk stavět na Vánoce jesličky. V lese u městečka Greccio ve střední Itálii poprvé zahrál živé představení toho, co popisuje evangelista Lukáš – narození Spasitele v jeskyni. Dnes přicházejí za Pánem do Assisi ze všech světových stran poutníci, aby ho – na Františkovu přímlovu – poprosili o milost.

V zástupech návštěvníků, kteří jako lavina zaplavují maličké Assisi, se dají rozeznat různé typy lidí – od rozverných italských školáků po zahraniční turisty na útěku před nudou. První dojem tak může být poněkud rozpačitý, obzvláště když se i tiché spočinutí v kryptě u hrobu svatého Františka jeví jako nesplnitelný úkol: lidé zachvácení davovým živlem se někdy jen stěží dokážou chovat s náležitou úctou k posvátnému místu. I proto návštěvníka při vstupu do všech důležitých kostelů ve městě vítají všudypřítomné, ovšem ne vždy účinné nadpisy „Silencio!“. Ostatně toto je jen první povrchní dojem: ve skutečnosti stačí málo, aby si člověk všimnul i něčeho jiného – očí plných naděje ve Spasitele narozeného jako slabý a zranitelný člověk.

„Chtěl bych totiž oslavit památku toho Dítěte, které se narodilo v Betlémě, a chtěl bych, pokud možno, svýma očima vidět hořkou nouzi, kterou už jako dítě muselo snášet, jak leželo v jeslích, u nichž stál vůl a osel, i jak leželo na seně“, řekl svatý František v podání jeho životopisce Tomáše z Celana ve spisu *Vita Prima* předtím, než oslavil narození Páně v jeskyni u Greccia živým betlémem. A stejně tak i dnes přicházejí – jako živé postavy z betléma – poutníci do Assisi. Kolik víry jsem viděla v jejich tvářích! Kolik *opravdové živé víry* – tak obyčejné i tak vznešené, odhalené v celé své posvátné nahotě hlubokou tělesnou, duševní i duchovní nouzí. Ano, právě ji, bolest a nouzi, přinášejí mnohdy lidé k nohám milosrdného Boha: když jsou lidské síly u konce, přichází na řadu prosebná modlitba. Za sebe, za blízké... Nikoliv v okázalých obřadech, důmyslných řečech či velkolepých gestech, ale v naprosté odkázanosti a odevzdanosti, ve zkroušenosti srdce a v naději tak milé našemu Pánu.

„Den radosti se blížil, čas jáсотu nadešel. Z různých chýší přišli bratři, muži i ženy z okolí, jak jen mohli, připravili svíce a pochodně, aby osvětili onu noc, která ozářila jasnou hvězdou všechny dni a roky“, vypráví Františkův životopisec. „Konečně přišel světec, všecko našel připraveno, viděl to a radoval se. Postavili jesle, přinesli seno a přivedli i vola a oslíčka. Je uctěna prostota, povýšena chudoba, zvelebena pokora a z Greccia se stává nový Betlém. Noc je jasná jako den a lidé i zvířata se cítí blaženě. Lidé se sem scházejí a naplňuje je z obnovené tajemné události nová radost. Les zní písněmi a od skal se odráží jáсот. Bratři zpívají, přinášejí tak Bohu náležitou chválu, a celá noc jáсот čistou radostí. Boží světec stojí u jesliček, vzlyká bolestí a zároveň je proniknut svatou zbožností a podivuhodnou radostí. U jeslí se slaví slavná mše svatá.“

Vzpomínám na tiché deštivé ráno v nedělním Assisi, na kostelní zvony volající lid na bohoslužbu, na poutníky klečící u hrobu svatého Františka i na víru v jejich očích vyjadřujících adventní očekávání zázraku. Tolik potřebného, tolik žádaného, tolik promodleného – zázraku Božího příchodu do mého i našeho života. Zázraku vánoční naděje.

Kateřina Tourková

Vánoční chrám křesťanstva, aneb Basilika Božího narození v Betlémě

Basilika nad místem, kde podle staré tradice přišel na svět Ježíš, je více než jen důležitý kostel, je to značně symbolická stavba. Když se křesťanství začalo zásahem císaře Konstantina tolerovat a brzy na to prosazovat, byl Betlém spolu s Římem prvním místem, které mělo dostat velký chrám. Stalo se tak hned za Konstantinovy vlády z podnětu jeho matky Heleny. Místo, kde stavět, označovala tradice. Tato basilika se nezachovala. Stavbu, kterou lze navštívit dnes, nechal vystavět císař Justinian, který je stavebníkem i Hagie Sofie v dnešním Istanbulu. Nový chrám je větší než původní Konstantinův a Helenin, ale jinak se zcela zřetelně drží raně křesťanského basilikálního modelu.

Tento model vyžaduje několik slov na vysvětlení. Když návštěvník vstoupí pověstně malým a úzkým vstupem, který je třeba projít skloněný, ocitne se v prosté podélné lodi basiliky. Po obou stranách stojí řada krásných starobylých korintských sloupů nesoucích jednoduchou bílou zeď, která je nahoře na obou stranách proražena velkými okny. To dělá basiliku basilikou: z velkých oken nahoře pod otevřeným krovem může dolů k lidem proudit velké množství světla. To je zcela klíčová záležitost: denní světlo tam není jen prostředkem, abychom viděli, je poslem transcendence, sestupuje z výšin k nám lidem. Oproti této hlavní lodi, zalévané mohutnými paprsky světla, jsou boční lodě, dvě na každé straně, ponořené do přití. Všechny pět lodí směřuje k oltáři (dnes skrytému

za ikonostasem, neboť chrám spravují pravoslavní). To nejdůležitější se však v tomto chrámu stejně nachází v podzemí. Ze strany sestupují prudké schody do jeskyně, která je skutečným srdcem chrámu.

Mnozí jsou přesvědčeni, že toto je místo samotného narození. Jisté to v žádném případě není. Vše je zahaleno a skryto, lze jen věřit. Tato nejistota dobře ukazuje, že vše velké se rodí v nejistotě, a navíc ve skrytosti. Počátek dvou tisíciletí křesťanství začal neznámo kde a téměř nikým nepovšimnut. Jeskyně se zdá být vhodnou podobou této principiální skrytosti a nepovšimnutosti. Dutina v zemi navíc jako místo zrodu spojuje duchovní (transcendenci) s hmotným světem, s naším světem vezdejší. Je zároveň prázdnem, tvoří ji však a plně obklopuje hmota země, pevná skála. Sestup do ní, po prudkém schodišti, je jako ponor do hlubiny země. Odtud – ze skrytosti – se rodí věci tohoto světa.

Dnešní podoba nemá se starověkým vzhledem mnoho společného. Každá doba něco přidala, a tak je dnes vše obložené vzácným kamenem, zahaleno těžkými závěry a nejrozmanitějšími tkaninami a všude, stejně jako nahoře v basilice, visí lampy. To vše dodává místu silný nádech posvátna, ale také exotičnosti, orientálnosti, dokonce určitý snový nádech, jako v pohádce. Kouzelné naladění emočně s mnohými lidmi pohne. Je také blízko kouzlu Vánoc, onomu tajemství, které křesťané tímto svátkem slaví, narození neboli vtělení. A právě o spojení duchovního, neprojeveného s hmotným, pozemským, celé místo silně vypovídá, dokonce ho samo jaksi ztělesňuje. Není to však ani trochu naladění Ladova lidového betléma.

Vědomí jedinečnosti místa, podpořené mimořádným naladěním i nesamozřejmostí okolností, v nichž v Betlémě stojí a vždy stál a za nichž je lidé navštěvují, dodává místu neopakovatelnost a jedinečnost. Lidé v něm zhmotnili svou víru ve vtělení. Nadto se zdá, jako by hmota samotného místa naakumulovala zbožnost, víru, naději i lásku staletí příchozích. Spojuje se tam tak posvátné s hmotou tohoto světa a zároveň promlouvá o nejistotě a skrytosti všech počátků. Uchovává tajemství, o němž vypovídá.

Jiří Tourek

Novou cestou

Augustin vyvozuje z Epifanie naléhavost křesťanského svědectví, jako přímý důsledek setkání s Kristem. Když vysvětluje evangelijní detail o mudrcích, kteří se vrátí domů „jinou cestou“ (Mt 2, 12) než tou, po níž přišli do Betléma, Augustin říká: „My tedy, nejmilejší, z nichž mudrcové byli prvotinami; my, dědictvím Kristovým rozšířeným až na konec země... nyní poté co jsme poznali našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista... nyní máme o něm svědčit tady na zemi, v tomto příbytku našeho těla, tím, že se nebudeme vracet stejnou cestou, po níž jsme přišli, a nepůjdeme po šlépějích našeho dřívějšího způsobu života. To je význam toho, že mudrcové se nevrátili zpátky touž cestou, kudy přišli. Změnili cestu, neboť změnili život. Také nám nebesa vyprávěla o Boží slávě; také my jsme byli přivedeni klanět se Kristu pravdou zářící v evangeliu jako hvězdou na obloze; také my jsme pozorně naslouchali proroctví, které zaznělo v židovském národě... Nyní o něm musíme svědčit tak, že se vydáme novou cestou, že se vrátíme jinou cestou, než kudy jsme přišli.“

Sv. Augustin, Sermones 202, 3, 4.

JUBILEUM 2025

Zamyšlení, které přečtete, je převzato od papeže z jeho buly (Spes non confundit) ke Svatému roku vykoupění dva tisíce dvacet pět.

Výzvy k naději

16. Jubileum nám připomíná dávná slova proroků (proti sociálním nespravedlnostem), že statky země nejsou určeny pro několik privilegovaných, ale pro všechny. Je třeba, aby se ti, kdo mají bohatství, stali štedrými a rozpoznali tváře svých bratří a sester v nouzi. Mám na mysli zejména ty, kterým chybí voda a jídlo: **hlad je skandální nákazou v těle našeho lidstva a měl by pohnout svědomím každého z nás.** Znovu vyzývám k tomu, aby „peníze používané na zbrojení a další vojenské výdaje byly použity na vytvoření světového fondu pro definitivní vymýcení hladu a pro rozvoj nejchudších zemí, aby se jejich obyvatelé neuchylovali k násilným nebo podvodným řešením a nebyli nuceni opouštět své země při hledání důstojnějšího života“. [8]

V souvislosti s Jubilejním rokem bych rád učinil **další otevřenou výzvu:** je určena nejbohatším zemím, aby si uvědomily závažnost mnoha rozhodnutí, která přijaly, a rozhodly se **odpustit dluhy zemím, které je nikdy nemohou splatit. ...**

17. V rámci nadcházejícího jubilea se bude slavit významné výročí pro všechny křesťany. Uplyne 1700 let od konání prvního velkého ekumenického koncilu, Nicejského koncilu. Stojí za to připomenout, že od apoštolských dob se pastýři mnohokrát sešli na takových shromážděních, aby řešili doktrinní otázky a disciplinární záležitosti. V prvních staletích šíření víry se synody konaly několikrát jak na křesťanském Východě, tak na Západě, což svědčí o důležitosti zachování jednoty Božího lidu a věrného hlásání evangelia.

Ukotvený v naději Základy naší naděje.

18. ... Proto nás apoštol Pavel nabádá: „Radujte se v naději, buďte trpěliví v soužení, vytrvalí v modlitbě.“ (Řím 12,12) Ano, musíme „oplývat nadějí“ (srov. Řím 15,13), abychom s důvěrou svědčili o víře a lásce, které nosíme v srdci; aby víra byla radostná, láska nadšená; aby každý dokázal věnovat třeba jen úsměv, gesto přátelství, bratrský pohled, upřímné naslouchání, nezištnou službu s vědomím, že v **Ježíšově Duchu se mohou stát plodným semenem naděje pro ty, kdo je přijmou. Co je však základem naší naděje?** Abychom ji pochopili, je dobré se zastavit u důvodů naší naděje (srov. 1 Petr 3,15). *Pokračování příště*

Víš, že?...

- * **Betlémské světlo** je k dispozici v sakristii kostela.
- * V neděli 29. 12. vás Svatotomášský sbor zve na svůj vánoční koncert, který se bude konat výjimečně **v kostele sv. Josefa** v Josefské ulici od 16:30 hodin. Na programu budou zejména koledy různých evropských národů, ale i jiné hodnotné skladby.
- * **Slavnostní zahájení Svatého roku 2025** v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha dne 29. prosince 2024. v 17.00 hodin
- * V pátek 3. 1. si připomeneme příchod "tří králů" od východu, od 15 hodin proběhne u nás v kostele **požehnání koledníků** panem arcibiskupem Janem Graubnerem. Po požehnání následuje průvod králů na velbloudech z Malostranského náměstí na Staroměstské náměstí.
- * **Všechny činnosti** ve farnosti začínají znovu po Novém roce 7. 1. 2025.
- * **Tříkrálová sbírka** bude probíhat v Praze od 1. do 16. ledna. Peníze, které budou vybrány, jsou pro charitativní akce naší arcidiecéze, ale i pro naši farnost. Všichni jste pozváni. Neměli bychom se stydět žebrot pro ty, kteří potřebují pomoc!
- * **Týden modliteb za jednotu křesťanů** se koná od 18. do 25. ledna 2025. Modlitba na tuto intenci každý den při mši sv. ve 12:15 hodin.
- * V sakristii si už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2025**.
- * Každou neděli přede mší svatou se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši svaté ve 18:00 pobožnost ke **sv. Ritě** v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin.
- * **Nový web farnosti:** www.farnostsvatehotomase.cz

Dobrou chuť

Krkovice na hořčici

Sladkého teď bude dost, tak ještě jeden recept na úpravu vepřové krkovice.

Budeme potřebovat: 60 dkg krkovice, 2 lžíce oleje, 2 nakrájené cibule, 2 dkg másla, 3 stroužky nadrobno nasekaného česneku, 3 kuličky nového koření, 1 lžičku tymiánu, asi 20 kuliček pepře, 2 lžíce hořčice, ½ lžičky soli, vrchovatou lžící hladké mouky, litr vývaru a 2 bobkové listy.

Maso nakrájíme na plátky silné dva a půl centimetru, osolíme a opepříme po obou stranách a zprudka opečeme na oleji z každé strany asi 5 minut. Odebereme maso z pánve a na výpeku smažíme cibuli asi 5 minut, přidáme máslo, česnek, nové koření, tymián, pepř, hořčici a sůl, promícháme, přidáme mouku a uděláme jakousi jíšku. Prohřejeme a přilijeme vývar. Rozmícháme do hladka, přidáme maso a bobkový list a pod pokličkou dusíme asi hodinu a půl.

Maso odložíme, omáčku přecedíme a propasírujeme. Pokud se nám zdá, že je řídká, můžeme ji trochu zredukovat. Maso znova vložíme a prohřejeme.

Podáváme s hranolky, ale přílohu si můžeme vyvolit podle své chuti.

Přeji Vám krásné a požehnané Vánoce a do Nového roku hodně Božího požehnání.

Dobrou chuť

Hanka

Novoroční vycházka

Zveme všechny milovníky pěší turistiky Prahou na tradiční novoroční vycházku (1. 1. 2025), tentokrát se sejdem ve 14.30 h na nástupišti stanice metra Radlická linky B a pokocháme se pohledy na koně Převalského (byly zde v roce 2021 vypuštěny čtyři klisny, aby spásaly travní porost, a tím napomáhaly k návratu původních společenstev rostlin a živočichů) na plošině Dívčích hradů a vyhlídkami na panorama Prahy. Zajdeme také ke zřícenině hradu Děvín ze 14. století. Trasa pohodlné vycházky měří asi 5,0 km. Ukončíme ji ve stanici metra Jinonice opět na lince B. V případě nutnosti je možno zavolat na číslo 724 924 025.

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH 2024. Farnost u. Sv. Tomáše. Praha 1

Datum	Den	Hodina	Poznámka	Místo
24. 12. 2024	VIGILIE NAROZENÍ PÁNĚ	16:00 18:00 18:30 23:30 24:00	Odpolední vánoční bohoslužba. česká anglická/ English španělská/ Español Vánoční koledy Tradiční " půlnoční mše svatá " česká/anglická Czech/English	kostel kostel Kaple sv. Barbory kostel kostel
25. 12. 2024	SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ	9:30 11:00 12:30 14:00	česká anglická/ English španělská/ Español filipínská	kostel kostel kostel kostel
26. 12. 2024	SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA	9:30	česká	kostel
29. 12. 2024	SVÁTEK SVATÉ RODINY	9:30 11:00 12:30 14:00	česká anglická/ English španělská/ Español filipínská	obnova manželských slibů kostel
31. 12. 2024	KONEC ROKU	12:15 17:00 19:00	česká česká španělská/ Español	kostel kostel kaple sv. Barbory
1. 1. 2025	SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE, NOVÝ ROK	9:30 11:00 12:30 14:00	česká anglická/ English španělská/ Español filipínská	kostel kostel kostel kostel

© Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2025

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.farnostsvatehotomase.cz

www.augustiniani.cz. Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme vás o příspěvky